

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού.

Ετήσια Λέβα 15
Εξαμηνιος 8

Εξωτερικού.

Ετήσια φράγκα 20
Εξαμηνιος 12

Αί συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επίταγας και
γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης
δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεία της «Οδησός»
έν τῷ ᾧ τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τμήματι ΕΝΟΣ Λέβου.

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησὸν»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὅπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18 'Ιουλίου 1893.

Η

ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

ΚΑΙ Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ

ΣΤΡΑΤΟΥ

EN LONGCHAMPS.

Αἱ ἐνταῦθα ταραχαὶ περὶ ὧν σχετι-
κά τινα τηλεγραφήματα ἐγκαίρως ἐδη-
μοσίευσεν ἡ «Οδησός» τοσοῦτον ἐ-
πέδρασαν, ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης ὑπο-
βοηθουμένης ὑπὸ τοῦ τύπου σύμπαυτος
δριμύως κατακρίναντος τὴν πορείαν
τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς ἀδίκου ἐπ-
εμβάσεως τῆς κεντρικῆς ἀστυνομίας
προκαλεσάσης, τοῦτου ἕνεκεν αἰματη-
ρὰς ταραχὰς ὑπομνησκούσας τοὺς
χρόνους τῆς Κομμούνας, τοσοῦτον λέ-
γω ἐπέδρασαν ὥστε ἡ ἐθνικὴ εορτὴ τῆς
14 'Ιουλίου κατὰ πολὺ ὑπελήφθη ἐν τῇ
λαϊκῇ αὐτῆς λαμπρότητι πρὸς τὴν τῶν
ἄλλων ἐτῶν. Ἐπὶ μείζον εἰς τοῦτο συν-
ετέλεσεν ἀπ' ἐνὸς μὲν ἡ ρῆξις μεταξὺ
νομάρχου καὶ δημοτικοῦ συμβουλίου
ἕνεκα τῆς διαλύσεως τοῦ Bourse de
travail, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἡ ἐλάττωσις τῆς
πρὸς τοῦτο ὀριζομένης πιστώσεως εἰς
300 χιλ. φρ. ποσοῦ σχετικῶς ὀλίγου
διὰ πόλιν τόσῃ μεγάλῃ. Ἐν τῇ λατι-
νικῇ συνοικίᾳ ἐν ἣ ἔλαβον χώραν αἱ
ταραχαὶ ἦγον πραγματικὸν πένθος ἀπο-
σχόντες, τοῦ νὰ στολίζωσι τὰς οἰκίας
τῶν, οἱ δὲ ἐν ταῖς ὁδοῖς χοροὶ δὲν μετ'
εἶχον πολλῆς τῆς ζωηρότητος ὥστε γε-
νικῶς εἰπεῖν σκιά μόνον εορτῆς ὑπῆρ-
χεν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῶν ἄλλων
ἐτῶν. Οὐχ ἦν τὸ φόβος ἐπαναλή-
ψεως ταραχῶν ἀπὸ ἡμερῶν προῦκά-
λεσε τὴν ἀφίξιν πολυαριθμοῦ στρατοῦ
ἐν τῇ πόλει οὕτω δὲ παρ' ἐλπίδα ἡ κατ'
ἔτος ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Longchamps γε-
νομένη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπιθεώρησις ὑ-
πῆρξεν ὑπὲρ ποτε ἐξαιρετος. Ἐπραξεν
ἴσως ἡ κυβέρνησις τοῦτο ὅπως μείωσις
τὴν ἐκ τῶν ταραχῶν ἐντύπωσιν. Οἱ μὴ
ἀσχολούμενοι εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ
ἀπόκρυφα αὐτῆς ἔτρεξαν τὴν μεταμε-
σημβρίαν εἰς τὸ χλοερὸν πεδίου ὅπως
θαυμάσωσι, τὸ παράστημα καὶ τὴν κα-
νονικότητα τῶν κινήσεων τοῦ γαλλικοῦ
στρατοῦ, ὅστις ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖ-
ται ὅτι μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ
1870 ριζικῶς ἐπὶ τὸ βέλτιον ὀργανώθη
ὥστε νὰ θεωρηταί σήμερον τὸ πρότυ-
πον στρατοῦ. Πλήθος πολυαριθμὸν κα-
τέλαβε τοὺς περὶ τῶν χώρους οἱ δυνηθέντες
δὲ νὰ τύχωσιν εἰσηγηρίου διὰ τὰς ἐπὶ
ἐπὶ τοῦτῃ ἑδρας ἡδυνήθησαν ἐγγύθεν
ἐν λεπτομερείᾳ ν' ἀντιληφθῶσι τοῦ ὡ-
ραίου θεάματος ἢ ἀπόκτησις τοιοῦτου
εἰσηγηρίου δὲν εἶνε δύσκολος παραχω-

ρουμένη εἰς τὸν αἰτοῦντα διὰ καταλ-
λήλου τρόπου. Τὸ Longchamps κεῖται
εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δάσους τῆς Βουλόνης
εὐρύτατον περιστρεφόμενον ἀπ' ἐνὸς μὲν
ὑπὸ τῆς παρυφῆς τοῦ δάσους καὶ ἀπ'
ἐτέρου ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Σηκουάνα
παρὰ τὴν Συρρένην. Ἀπ' ἐνὸς τὸ ἐν
τοῖς μνησθεῖσιν ἐδωλίοις ἀπ' ἐτέρου δὲ
τὸ ἐκ τῶν δένδρων ἀναρριχηθὲν πλη-
θος ἐσχηματίσεν ὠραιότατον καὶ ποικι-
λόμορφον πλῆσιον. Τὰ διάφορα στρα-
τεύματα ἀφικθέντα ἕνεκα τῆς ἀποστά-
σεως ἑνωρὶς ἐγευματίζον ὑπὸ σκιᾶν ἀ-
ναμένοντα τὴν ὥραν τῆς ἐπιθεωρήσεως,
αἱ δὲ ὠραιόταται στολαί των καὶ τὰ
ποικιλόμορφα λοφία τῶν πῆλων σεῖο-
μενα ὡς στάξεις, εἰς ἐλαχίστου ἀνέμω
πνοῇ, προσέδιδον ὄψιν μαγευτικὴν εἰς
τὸ ὄμμα τοῦ θεατοῦ. Περί 2 μ.μ. ὅλος
ἐκεῖνος ὁ στρατὸς συμποσούμενος εἰς
49 χιλιάδας περίπου ἤρξατο ἐξερχόμε-
νος τοῦ δάσους λαμβάνων θέσιν ἐν
τῇ πεδιάδι, ἐσχηματίσθη εἰς ἀραιὰς
φάλλαγγας καὶ ἀκίνητος ἀνέμεινεν τὴν
ἀφίξιν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας.
Ακριβῶς τὴν 3 μ.μ. ὤραξα ἡς προη-
γεῖτο ἡ θωρακτικὴ καὶ ἡς ἐπέβαινεν
ὁ πρόεδρος Καρνὼ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ
τοῦ ἐπιτελείου στρατηγοῦ Μιρεβέλ ἐ-
φάνη ἐρχομένη ἀνὰ μέσον τοῦ δάσους
ἐνφ' συγχρόνως βολὴ τηλεβόλου ἀντήγ-
γειλε τοῦτο. Εἰς τὴν ἄκραν τοῦ πεδίου
ὁ γηραιὸς στρατηγὸς Σωσιὲ λείψανον
τοῦ 1870 ὁ ἀγαπητότερος εἰς τὸν Πα-
ρισινὸν λαὸν διὰ τὴν ἀνδρείαν ἣν ἐ-
πέδειξεν ἐν τῇ Πολιορκίᾳ τῶν Παρι-
σιῶν φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ διοικητοῦ
τῶν Παρισίων ἐπεδέχθη τὸν πρόεδρον
καὶ καλπάζων πλησίον τῆς προεδρικῆς
ἀμάξης συνώδευσε μέχρι τῆς ἐξέδρας.
Ἐπὶ τῇ διελεύσει τὸ παριστάμενόν πλη-
θος ἀνεκραύγαζε «Ζήτω ἡ δημοκρατία»
«Ζήτω ὁ Καρνὼ», «Ζήτω ὁ Σωσιέ».
Πλησίον τοῦ Καρνὼ ἔλαβον θέσεις οἱ
δύο πρόεδροι τῶν νομοθετικῶν σωμά-
των τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ πλη-
θὺς ἐπισήμων ξένων ἀντιπροσώπων. Ἠρ-
ξατο μετ' ὀλίγον ἡ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ
στρατηγοῦ Λοῖζιμόν ὑπουργοῦ τῶν στρα-
τιωτικῶν καὶ τοῦ Σωσιὲ κατὰ μέτωπον.
Τὸ δεξιὸν κατεῖχον οἱ μαθηταὶ τῆς Πο-
λυτεχνικῆς σχολῆς τῆς σχολῆς τοῦ Saint
Syr τῆς σχολῆς τῶν Βερσαλλιών, τὸ
κέντρον, πεζοὶ κυνηγοὶ καὶ πεζοναῦται,
εἶποντο τέσσαρες ταξιαρχαὶ πεζικοῦ
τῆς γραμμῆς, πλησίον τούτων δέκα ἱπ-
παρχαὶ δραγόνων τέσσαρες ἐλαφρῶν
ἱππέων κυνηγῶν, εἴτα οἱ ἀνδρεῖοι θω-
ρακτικοὶ καὶ τελευταῖον τέσσαρες μοῖραι
πυροβολικοῦ βαρέως καὶ ἐφίππου. Καλ-
πάζων διήλθεν πρὸ τοῦ μετώπου τῶν
στρατευμάτων ἅτινα ἀπεσύρθησαν ἐν
τάξει ἀξιοθαυμάστῃ ὅπως ἀνασυντα-
χθῶσιν εἰς παρέλασιν ἥτις διήρκεσεν
δύο σχεδὸν ὥρας. Μεταξὺ τοῦ ἵπου-
ροῦ ταχθεῖς εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βη-
μάτων ἀπὸ τῆς ἐξέδρας διήλθεν ἅπας

ὁ θαυμάσιος οὗτος στρατὸς ὑπὸ τὰς
ἐπευφημίας καὶ χειροκροτήματα τοῦ
παριστάμενου πλήθους ἑκάστην διέ-
λευσιν συντάγματος συνώδευον ἐπευ-
φημίαι. Θαυμάσθη τὸ παράστημα καὶ
ἡ κανονικότης τοῦ θηματισμοῦ τῶν
μαθητῶν τῶν στρ. σχολῶν. Οἱ πεζοὶ κι-
νηγοὶ (γενικῶς μικρόσωμοι) ἐν γοργῇ
καὶ ταχεῇ τῇ θήματι ἀκολουθοῦμενοι ὑ-
πὸ τῶν Πεζοναυτῶν διήγειρον ἅπλω-
τον τὴν θυρηδίαν τοῦ πλήθους. Ἐκά-
στου τοῦ συντάγματος αἱ μουσικαὶ ἀνέ-
κρουον τὸ ἐμβατήριον «εἰς μάχην» αἱ
σημαῖαι καὶ σπάθαι προσέκλινον ἐνώ-
πιον τοῦ Καρνὼ ὅστις ὁρθὸς εὐθύτε-
νῃς μειδιῶν ἐχαίρετα ἠκολούθει τοῦ-
τος τὸ ἄριστον ἱππικὸν με δόρατα καὶ
κράνος ἐπὶ κεφαλῇ ἐν ταχεῇ καλπα-
σμφ ὡς ὄνειρον, διήλθον οἱ ἀνδρεῖοι
δραγόνιοι, οἱ ἐφίππου κυνηγοὶ καὶ οἱ
θάρακται. Τὸ θέαμα ἐξάισιον ὅταν οἱ
κάλλιστοι ἱππεῖς με περικαιφαλαίας καὶ
οὐράς ἐπ' αὐτῆς ὡς ἄλλοι ἥρωες τῆς
ἀρχαιότητος ἐπιβαίνοντες θυμοειδῶν ἁλ-
γερινῶν ἱππῶν ἐχαίρετον διὰ κινήμα-
τος τῆς σπάθης τὸν πρόεδρον ταχεῖς.
Ὁ ἥλιος καταπίπτων ἐπὶ τῶν σιδηρῶν
θωράκων καὶ κρανῶν δι' ἀντανεκλά-
σεως ἀπεθάμβου τοῦ πλήθους ὑπερ' ἐξη-
κολούθει ἀκόμη ἐπευφημοῦν καὶ μετὰ
τῶν διέλευσιν, ὅτε ὁ κρότος τῶν τρο-
χῶν τοῦ βαρέως πυροβολικοῦ ἐκάλει
εἰς ἀπόλαυσιν ὠραιότερου θεάματος.
Εἰς τὸν γινώσκοντα τὰς δυσκολίας τῆς
ἐκγυμνάσεως τοῦ δυσκόλου τούτου δι-
δεται εὐκαιρία νὰ κατανοήσῃ τί δύνα-
ται νὰ κατορθώσῃ ἡ πολικὴ ἐξάσκη-
σις. Τόση τάξις, τόση κανονικότης, τοι-
αύτη συμμετρία ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἀπο-
στάσεων, μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ πιστεύω
ὅτι ἡ κατορθωτὴ διότι ἐκεῖνο ὑπερ'
εἰς τὸ πεζικὸν κατορθοῦται εὐκόλως
εἰς τὸ πυροβολικὸν καταντᾷ δυσχερέ-
στατον. Ἐν τῇ παρελάσει τοῦ πυροβο-
λικοῦ αἱ ἐπευφημίαι τοῦ πλήθους ἐξί-
κοντο εἰς τὸ ἑακρον ἰδίως τοῦ ἐφίπ-
που πυροβολικοῦ εἶδους ἐξοπλισμοῦ
ἀγνώστου τοῖς ἀνατολικοῖς κράτεσιν·
ἐνόμizε τις ὅτι δὲν ἐκινούντο ἀμαξαὶ καὶ
πυροβόλα ἀλλὰ εἰς ὄγκος ἀδιάσπαστος
ἐν ρυθμῷ καὶ κανονικότητι θαυμασίᾳ.
Οὕτω διελάσαντα τὰ στρατεύματα ἀ-
πεσύρθησαν εἰς τὴν παρυφῆν τοῦ δάσους
τοῦ ἱππικοῦ ἤδη τεθέντος ἐν μακρᾷ
γραμμῇ ἔμπροσθεν τοῦ πεζικοῦ. Τὴν
τελετὴν ἐκλείσεν ἡ θαυμασία κατὰ μέ-
τωπον ἐπέλασις ἐν μικρῇ τροχασμῇ
τοῦ ἱππικοῦ ὀλοκλήρῃ ἐν τάξει μεγί-
στη χαιρετήσαντος διὰ τελευταίαν φο-
ρὰν τὸν πρόεδρον. Οὐρανομήκη «ζήτω»
καὶ διενεκής θαυμασμός τοῦ στρατοῦ
ἦσαν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ὠραιότατου
θεάματος διατηρηθησομένου ἀνεξίτηλου
εἰς τὴν μνήμην τοῦ θεατοῦ. Ὑπὸ τὰ
ζήτω καὶ τοὺς ἤχους τῶν μουσικῶν ἀ-
νεχώρησεν ὁ πρόεδρος καὶ τὰ στρα-
τεύματα βαθμηδὸν ἤρξαντο βαδίζοντα

τὴν πρὸς τοὺς στρατώνας ἄγουσαν,
οὕτω δὲ ἀπεξημιάθησαν διὰ τῆς ὥραι-
ας ταύτης ἐπιθεωρήσεως οἱ παρισίνοι
διὰ τὴν ἑλλειψίν φωταψιῶν καὶ ἄλ-
λων θεαμάτων κατὰ τὴν 14 'Ιουλίου
περὶ ὧν ἀνεμνήσθη ἐν ἀρχῇ.
ΡΟΔΟΠΙΟΣ.

Η ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ
ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΕΔΙΒΟΥ

Εν μέσῃ τῶν μεριμνῶν τῆς ἐ-
σωτερικῆς πολιτικῆς μικρᾷς ἡξιώ-
θη ἐν Ἀγγλίᾳ προσοχῆς ἡ εἰς
Κωνσταντινουπόλιν μετὰβασις τοῦ
Κεδίβου. Καὶ ὅμως ἀμφιβολίαν
δὲν ἐπιδέχεται ὅτι τὸ ταξίδιον
τοῦτο ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τῶν ὑποβο-
λέων τοῦ Ἀβδᾶς ὡς διαδήλωσις
κατὰ τῆς ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς καὶ
ὅτι συνεδέθησαν πρὸς αὐτὸ ἐλπί-
δες ἀποσείσεως τοῦ ἀγγλικοῦ ζυ-
γοῦ. Κατὰ τὸν ἐν Κωνσταντι-
πόλει ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου»
ὁ Κεδίβης ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Πύ-
λη ἔχει καθήκον ν' ἀνακινήσῃ τὸ
αἰγυπτιακὸν ζήτημα καὶ ζητεῖ νὰ
συνοδεύσῃ αὐτὸν εἰς Κάϊρον πρὸς
ἀσφάλειαν ἢ αὐτοκρατορικὴν τοῦ
Σουλτάνου φρουρὰ, ἀπειλεῖ δ' ὅτι
ἐὰν ἐγκαταλειφθῇ ἀβοήθητος εἰς
τὴν ἀγγλικὴν πίεσιν, θὰ παραιτη-
θῇ. Ἀλλ' ὁ Σουλτάνος, οὐδὲ διπλω-
ματικὴ ὀξύνοια κεῖται ἐκτὸς ἀμ-
φισβητήσεως, δένειναι πιθανὸν ὅ-
τι θ' ἀποδεχθῇ τὰ αἰτήματα τοῦ
νεαροῦ καὶ ἐνθουσιώδους ὑπο-
τελοῦς καὶ θὰ παροξύνῃ χάριν
αὐτοῦ τὴν αἰγυπτιακὴν κρίσιν. Τὴν
ἐπικράτησιν τῶν Ἀγγλῶν ἐπὶ χώ-
ρας ἀκραιφνῶς ἰσλαμικῆς φέρει
βαρύτερον, ἢ οἰανδήποτε ἄλλην
ἐδαφικὴν ἀπώλειαν, ἀλλ' ἐννοεῖ
συγχρόνως ὅτι δὲν ἔχει τὴν δύ-
ναμιν ν' ἀντιδράσῃ καὶ ὅτι οἱ Ἀγ-
γλοι, ἀφοῦ ἅπαξ ἔβαλον τὸν πό-
δα ἐπὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Νείλου
καὶ ἐπὶ τῆς σουεζικῆς ὁδοῦ, δὲν
θ' ἀπέλθωσιν. ἢ βιαζόμενοι ὑπὸ
κραταιοῦ εὐρωπαϊκοῦ συνασπισμοῦ
καὶ μετ' ἀτυχῆ πόλεμον, τοιαῦτα
δὲ περιπέτεια κείνται σήμερον
ἐκτὸς παντὸς ὑπολογισμοῦ, Μόνα-
τὰ παρισινὰ φύλλα ὀνειρεύονται
ὅτι ἡ φιλοφρονητικὴ ἐπίσκεψις
τοῦ ὑποτελοῦς πρὸς τὸν κυριάρ-
χην εἶνε τὸ αἰσθητότατον κτύπη-
μα ὅπερ κατηνέχθη μέχρι τοῦδε
κατὰ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀγγλικῆς ἐ-
πιρροῆς. Οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέται τῆς
γαλλικῆς πολιτικῆς κρίνουνσι νη-
φαιώτερον, καὶ αὐτῶν δὲ τὴν
προσοχὴν ἐφελκύει κατὰ πρῶτον
λόγον ἡ κατ' οἶκον πολιτικὴ, εἴπερ
ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἀκανόνιστος καὶ
ἀκροσφαλής.

Εν Βέρνη τῇ 13 Ιουλίου 1893.

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Εἶναι ἄξιον μεγάλης προσοχῆς καὶ παρατήρησως καὶ ἰσως θέμα χρῆζον ἰδιαίτερως ὁλως μελέτης, τὸ συμβαίνον ἐξαιρετικῶς ἐν τῇ περὶ ἡμᾶς καθ' ὅλου κοινωνίᾳ. Ἐννοοῦμεν ἀκριβῶς τὴν Ἑλληνικὴν διότι αὕτη μᾶς ἐνδιαφέρει! Ἀν ἀναγκασώμεθα σήμερον νὰ γράψωμεν ὀλίγας περὶ τούτου τοῦ θέματος λέξεις πρᾶττομεν τοῦτο ἀπλῶς ἵνα ἀποδείξωμεν ὅτι, ἐν τῶν αἰτίων τῆς παρ' ἡμῶν κακοδομιᾶς, εἶναι καὶ ὁ φ 0 6 ν ο ς ὅστις εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν κατέχει ἀπαντας τοὺς περὶ ἡμᾶς Ἑλληνας, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐφηβικῆς μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡλικίας. Ἐπὶ ἐλάχιστῃ τῆς προόδου ἡμῶν καὶ ἡθικῆς καὶ ὁλικῆς ἐστὶ ἀναπτύξις, ἀνευ τοῦ ἐλάχιστου ὁλικοῦ ὠφελήματος, παρεμβάλλομεν προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῶν συμπολιτῶν μας, ἀδιαφοροῦντες ἀν τοῦτο βαθμῆδόν φέρει τὴν κοινωνικὴν ἡμῶν ἀποσύνθεσιν; τὴν ἐθνικὴν παρακμὴν, καὶ τὴν ἀπαγοήτευσιν ἐθνοῦ καὶ ἀδαμαντίνων χαρακτηρῶν ὁργάνων πρὸς δράσιν καὶ παρασκευαζόντων τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μέλλοντος.

Δὲν ἐπὶ ἡλθεν ἄρα γέ ποτε εἰς τὸν νοῦν οὐδενὸς ἐξ ἡμῶν ἡ ἰδέα, διατὶ, ἐν ᾧ τόσαι πατρικαὶ ἡμῶν περιουσίαι ἀνερχόμεναι εἰς πολλὰς δεκάδας χιλιάδων λίρων ἐσπαταλήθησαν ἢ κατεβροχίσθησαν, οὐδεὶς σήμερον τῶν συμπολιτῶν μας δύνανται νὰ καυχῇ ὅτι κατόρθωσεν νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῷ, μεθ' ὅλα τὰ μέσα αἴτινα πρὸς εὐμαρίαν καὶ τριφυλίαν — ἀν οὐχὶ δραστήριον — εἶον παρεσκευασμένα ὅ γονεὺς καὶ ὁ κηδεμὼν του, μέλλον μόνιμον καὶ σταθερὸν ὅπως ὠφελήσῃ αὐτὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν κοινωνίαν; Ποῦ οἱ ἐνδοξαὶ γόνοι τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ εὐχλεῶν προπατόρων μας, τῶν ὧν ἀγγραμμάτων καὶ ἀμαθῶν, τόσῃ δὲ ὑπέρπλεων ἐθνικοῦ ζήλου καὶ φρονήματος πρὸς ἐπιτέλεσιν ἐν τῇ ἀλληλοβοηθείᾳ τῶν κολοσιαίων ἐκείνων περιουσιῶν ὥς ἡμῶν κατέλιπον, καὶ τῶν τόσων διὰ τῆς κοινῆς συμπράξεως καὶ συνεργασίας ἱερῶν τερματῶν ἐν αἷς ἐθεράπευσον τὰς μούσας καὶ προσέφερον διάπυρον ἐγγνώμασόνης λατρείαν τῇ θεῷ;

Ποῦ ἡ ὁμόνοια, ἡ σύμπνοια καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, ἥτις διήκε διὰ παντὸς τοῦ ἐπὶ γῆς αὐτῶν βίου, πρὸς πᾶν ἐκπολιτιστικόν, πρὸς πᾶν ὅ,τι μέγα καὶ ὠφελὸν καὶ τὸ κοινὸν ἀπέβλεπε φρόνημα; Πάντα ἐκεῖνα, ἀνέμου σφοδρῶς πνεύσαντος ἰδιωτελείας καὶ μοχθηρίας, ἐξηφανίσθησαν, ὁ σάραξ δὲ τῶν φαύλων ἐγωισμοῦ καὶ τοῦ μυσαρῶν φθόνου ἀπειλεῖ καὶ αὐτὴν ἐτι τὴν ὑπολειπομένην ἡμῶν πρὸς ἐνέργειαν δύναμιν, καὶ ἀναχαιτίζει τὸν πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῶν ἐθνεῖ ζήλον τῆς νεολαίας σφριγώσης ἐτι πρὸς δράσιν καὶ προφύλαξιν τῶν ἐναπολειπομένων ἡθικῶν ἡμῶν κεφαλαίων!

Συνέλθωμεν, φίλοι ὁμογενεῖς, καὶ κατανοήσωμεν τὸ βάραθρον ὃ διανοίγεται ἡμῶν καὶ ἀπειλεῖ τὴν ἐξόντωσιν ἡμῶν, συνδεθώμεν διὰ τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, βοηθήσωμεν τὸν ἐθνεῖ ἀγῶνα τῶν νέων οἰτινες ἀπροσδοκῆτως ὁλως ἀπετέλεσαν περὶ ἡμᾶς κρίκον ἐτοιμὸν νὰ περιλάβῃ καὶ διαφυλάξῃ πᾶν ὅ,τι περιέσωσεν ἡ ὁξυνοῖα τῶν πατέρων μας καὶ τὸ πρακτικὸν ἐκείνων πνεῦμα διακυβεῖται δὲ ἡ ἀπρονοησία ἡμῶν τῶν ἀναξίων ἀπογόνων τῶν, ἀποθώμεθα τὴν μοχθηρίαν, τὸν φθόνον, τὴν καταλαλιάν καὶ τὴν συκοφαντίαν, αὐτὸς τοὺς ἀμελιχτοὺς ἐχθροὺς, οἵτινες ἡμᾶς αὐτοὺς μὲν κατέβαλλον, ἄλλοις δὲ οὐκ ὀλίγα ἀγαθὰ προσεπορίσαντο, ἵνα σωθῶμεν ἕως καιρὸς ἐστὶ μὴ δ' ὥς ἀνῴγει κατακριθώμεν ὑπὸ τοῦ ἀψευδοῦ καὶ ἀδεκάστου τῆς ἱστορίας κριτηρίου, ἐπιούρωμεν δὲ οὕτω τὴν κατάραν τῶν ὁμοεθνῶν μας μεμφομένων ἡμῶν ἐπὶ ὀλιγωρίᾳ καὶ ἐθνικῇ μαρασμῷ! . . .

Σκ.

„ΣΒΟΜΠΟΔΑ“

ΚΑΙ

„ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ“

Αναγινώσκουμεν ἐν τῇ Σφομποδᾷ. Εἰς τὸ τρίτον αὐτοῦ κύριον ἄρθρον ὁ «Ελευθ. Λόγος» λίαν ἐπιθυμεῖ νὰ σμικρίνῃ τὴν πολιτικὴν δράσιν τοῦ κ. Σταμπούλωφ ἀρνούμενος ὅτι εἶναι ἰσχυρὸς καὶ ὅτι χαίρει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔθνους, ἐτι δὲ καὶ ὅταν ἦτο ἐν ἀντιπολιτεύσει καὶ ἔρριψε τοὺς συντηρητικοὺς. Κατ' αὐτοὺς ὁ κ. Σταμπούλωφ μέχρι τοῦ 1883 ὑπῆρξεν λίαν ἔμμεσον πρόσωπον εἰς ἐκ

τῶν συντηθεστέρων κομματάρχων τῆς φιλελευθέρου μερίδος. Με τοῦτο ὁ «Λόγος» ἀντιφάσκει πρὸς αὐτὸν, διότι εἰς τὸ τῆς προτεραιᾶς φύλλον ἐδημοσίευσεν ἐν κυρίᾳ ἄρθρῳ τὸν λόγον τοῦ κ. Σταμπούλωφ ἐκφωνηθέντα ἐν τῇ ἐθνικῇ Συνελεύσει κατὰ τὸ 1879 — ἵνα χαρακτηρίσῃ τὰ πολιτικὰ τὰ φρονήματα ὡς ἡγέτου δεδηλωμένης ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ οὕτω — τῷ 1879 ὁ κ. Σταμπούλωφ, εἶναι φανερὸς ἡγέτης ἀντιπολιτεύσεως προσωπῶν λόγον ἐν τῇ Συνελεύσει ἵνα ρίψῃ τὸ ὑπουργεῖον τῷ δὲ 1883 γίνεσθαι ἔμμεσον πρόσωπον! Εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ ἐπιτρέψῃ τις τοιαύτην ἀντίφασιν; Ὅποιον πρόσωπον ἐπαίξει ὁ κ. Σταμπούλωφ διὰ τὴν τῶν συντηρητικῶν πτώσιν — τοῦτο ἄριστα ἐξεικονίζεται καὶ ἐκ τῶν «Εγγράφων τῶν μυστικῶν ἀρχείων τῆς ῥωσικῆς κυβερνήσεως εἰς ἃ φαίνεται ὅτι ὁ ἐν Ρουσσῇ κῆφ ῥωσσοὺς Πρόξενος ἐξέδωκε διάταγμα, ἵνα φυλακισθῇ ἐν Τυρνόβῳ ὁ Στέφανος Σταμπούλωφ, ὅστις εἶναι ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῶν μεγάλῃ τέραν ἐπιρροῇ ν β ο υ λ ε υ τ ὶ ν.

Τοῦτο ἀναγράφουσιν εἰς τὰς ἐπισήμους αὐτῶν μεταφράσεις οἱ ῥωσσοὶ, οἵτινες δὲν ἔχουσι συμφῶρον νὰ ἀνυψώσωσιν τὸν κ. Σταμπούλωφ.

Ἡ αὕτη ἐφημερίς γράφει: — Ὁ «Ελευθ. Λόγος» ἔγραψε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι τὸ κατῆμα τοῦ Κρούπ ἐποιήσατο ἐσχάτως κατάσχεσιν 100000000 λέβων ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ δανείου διὰ τηλεβόλα τινὰ ἀτίνα ἐφθασαν εἰς Βουλγαρίαν, χωρὶς νὰ τυγχάνῃ γνωστὸν τίς ὁ παραγγεῖλας αὐτὰ. Αὐτοῦ κατεδείξαμεν τὸν «Λόγον» ὡς αἰσχυρῶς ψευδόμενον διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὁ ἴδιος κατησχήμενος ἔρχεται νὰ ἐπανορθώσῃ τὸν ὑπαινιγμὸν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐξῆς ἁρθρου:

«Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἐποιήσατο ἐσχάτως ἀρκούντως μεγάλην παραγγελίαν εἰς τὸ κατῆμα τοῦ Κρούπ: παρηγγέλθησαν 30 τηλεβόλα ἀξίας περισ-

σοτέρας τῶν 1,000,000 λέβων. Ἡ παραγγελία αὕτη ἐνεκρίθη καὶ ὑπὸ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, οὕτως ὥστε γνωστὸν τυγχάνει νῦν τίς ὁ παραγγεῖλας τὰ 30 τηλεβόλα.

Νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ ἐπανόρθωσις αὕτη γίνεται μὲ καθαράν καρδίαν! Τότε λοιπὸν διατὶ ὁ «Λόγος» ἀποσιωπᾷ τὴν ἐπινοηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ περὶ κατασχεσεως δεκάδος τινος ἐκατομμυρίων λέβων εἰδήσιν; Ἐντρέπεται νὰ εἴπῃ ὅτι ἐλβεύσθη; Αναγνωρίσατε τὸ ψεῦδος ὑμῶν-τοῦτο μόνον λέγεται ἀνδρεία, διὰ τὴν ὁποίαν ἕκαστος θὰ οἶσεν ἐπαινέσθῃ.

Ἡ συγκάλυψις τῆς ἀληθείας προδίδει ἐν ὑμῖν ὀλιγοψυχίαν, καὶ ἑλλειψιν χαρακτηριστικότητος, καὶ μετὰ τοιούτων προτερημάτων δὲν δύνασθε νὰ γείνηται ὑπεργοί! . .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εἶκεν τυπογραφικὸ ἀτυχῆματος ἡ «Ὁδησός» τῆς χθὲς ἐκδιδόται σήμερον Τετάρτην. Τὸ προσεχὲς φύλλον ἐκδοθήσεται τὸ Σάββατον.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ. Κατ' εἰδήσεις τῆς «Π. ΤΗΣ ΚΛΗΜΗΣ. Ἀνταποκρίσεως» τῆς Βιέννης ἐν Σοφίᾳ δὲν θεωρεῖται ἀπὸ θανόν νὰ παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κλήμεντος, μητροπολίτου Τυρνόβου, εἰς τακτικὸν δικαστήριον, ἀλλὰ ἡ παντελὴς ἐγκατάλειψις τῆς δίκης θεωρεῖται ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων οὐχὶ ὀρθὴ λύσις, ὥστε ὑπολείπεται μόνον τὸ ζήτημα ἀν θὰ παραπεμφθῇ ἡ δίκη εἰς τὴν σύνοδον τῶν βουλγαρεπισκόπων ἢ εἰς λαϊκὸν δικαστήριον. Καὶ θέλουσι μὲν ν' ἀποφύγῃ τὸ τελευταῖον ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὸν ἐξάρχον, ἀλλὰ δὲν ἐμπιστευοῦνται εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἐτυμηγορίαν τῆς συνόδου ἐνεκα τῆς νῦν συνθέσεως αὐτῆς. Ὁ μητροπολίτης Κλήμης διώρισε συνηγόρους τὸν ἀλλοτε ὑπουργὸν Στοήλωφ καὶ τὸν δικηγόρον Θεοδώρωφ ἐν Ρουσουκίᾳ.

ΔΩΡΟΔΟ. Ὁ «Ελ. Λόγος» ἔγραφε νῦν ὅτι τῷ 1886 ὁ Πέτκωφ καὶ ἡ Σα ἐλάμβανον χρήματα ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μεγάρου διὰ μέσου τοῦ Γολοβίν. Οὗτος ἐντεῦθεν διαφεύδει τὴν κατηγορίαν, ἡ δὲ «Σφομποδᾷ» συνιστᾷ νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ἱππότης πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Βάττεμπεργ.

(16) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΓΟΥ» (16)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Γ.

(συνέχεια)

Ἦδη ἀνῆλθον καὶ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς. Οἱ μεγάλοι λαμπτήρες ὑπὸ τῆς φιλῆρας ἐξέπτεον τὸ κραιπνὸν τῶν φῶς ἐν μυθικῇ λάμψει ἐπὶ τῶν ὀπίσθιων τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ πάγου κρυστάλλων, τῶν ἐπικραμένων ἀπὸ τῶν ἀνευ φέλλων κλά-

δων τῶν δένδρων, ἐν ᾧ συγχρόνως λάμψις φωτεινὴ σχεδὸν ὡς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐπεχέτο μαγικῶς καὶ δელταστικῶς ἐπὶ τῶν ἐπιδεδεικνύμενων τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἐν οἷς ἦσαν ἐκτεθειμένα τὰ μεγαλοπρεπέστερα πράγματα, ὀράσματα μεταξὺ πάντων ἐκείνα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀπαράτητα δι' ἐνα λίχνον ἀνθρώπου, ἀνὴρ εὐδὴ μεγαλοπρεπὴ καὶ φωτεινῶς ἀπαστράπτωντες πολῦτοι λίθοι.

Ὡσαύτως καὶ ἐξω τῆς βρανδεμβουργεῖς πόλεως, ἥς τὸ ἀγαλμα τῆς Νίκης καλυφθὲν ὑπὸ χιτῶν κατέστη ἀόρατον, ἐξηκολούθει ὁ μαγευτικὸς φωτισμὸς εἰς μεγάλῃν ἀπόστασιν, ὑπεραντὸς, μέχρι τῆς ἐσχάτης τῆς οδοῦ Κενιχγράτσερ.

Ἡ σειρά τῶν παραθῶρων τοῦ πρώτου κατώματος μεγαλοπρεπὸς τινος οἰκίας εἶχε καταβιβασμένα τὰ ἐκ τριχάτων παραπετάσματά της. Ἐξ ὧν τῶν δαματῶν διέλαμπε πρὸς τὰ ἐξω κατὰ τὴν ἀγρίαν ἐκείνην χειμερινὴν νύκτα φῶς.

Οἰκίῳν τι, μὲ μεταξὺν κυανῇν κεκοσμημένον κομμωτήριον ἔκειτο ἀπομονωμένον μακρὰν τῶν ἄλλων δωματίων εὐδοκίᾳ ῥόδων διέπνεε τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ σιγὴν. Οὐδὲ ὁ ἐλάχιστος κτύπος ἀρολογίου τινος ἠκούετο. Μόνον τὸ σύριγμα

τοῦ ἀνέμου ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐφθανε μέχρι τῶν παραθῶρων του.

Ἐπὶ τοῦ κυανοῦ γωνιαίου διβανίου ἀνεπαύετο γυναικεῖα τις μορφή, ἥς ἡ ξανθὴ κεφαλὴ ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ βραχίονος. Δὲν ἔκοιμάτο, δὲν ἠγρύπνει, ἡ σέξυγος τοῦ συμβούλου πρεσβείας Τρέφφλινγκεν, ἀλλὰ, ὡς πρὸ πάσης μεγάλης διασκεδάσεως, ἀνεπαύετο διατλούσα ἐν μέσῃ τινι καταστάσει μεταξὺ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας.

Ὁ κόσμος ἔλεγε ὅτι ἡ μήτηρ τῆς Λοεκίας εἶνε ἀκόμη καὶ τώρα πάντοτε ὡραιότερα τῆς θυγατρὸς της. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐν ἡλικίᾳ τριακονταεξέτων εὐρίσκετο ἀκριβῶς εἰς τὴν ὑπὲρ τὴν ἀκμὴν τῶν νεωτέρων της. Ἀκόμη δὲν εἶχε χάραξιν ἐπὶ τοῦ ῥοδίνου ἐκείνου προσώπου οὐδεμίαν ῥυτίδα, καὶ περὶ τὸ εὐτραχηλὸν ἐκείνου στόμα δὲν διεγράφετο ἀκόμη ἡ κεκμηκυία ἐκείνη ἐκφρασις, ἡ προάγγελος τῆς ἀρχομένης παρακμῆς τῆς φρέως.

Ὁ σέξυγός της εἰσῆλθεν. Ἦτο ἀνὴρ πενηκοντοῦτης ἀσθενικοῦ, νευρικοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ κάπως κεκυφὸς ἀνάστημά του τὸν ἔκαμνε νὰ μὴ φαίνεται νεώτερος.

«Ισα!»

Ἀπὸ μολίς ἐκινήθη ἀνορθούμενη. «τί εἶπε;» «Λυποῦμαι, ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη μόνῃ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν χορὸν τοῦ προέδρου μετὰ τὴν Λουκίαν. Ταύτην τὴν στιγμήν μοι παρουσιάσθῃ κατεπειγουσα ὑπόθεσις.»

Ἀπὸ τῆς ἐνεσσε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω λέγουσα. «Κρίμη! τότε καλὴν νύκτα!»

Οὗτος προσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ τῇ ἔτεινε τὴν χεῖρά του. «Καλὴν διασκέδασιν!»

Ἡ φράσις γυνὴ ἔθετο τοὺς λεπτοφυεῖς αὐτῆς δακτύλους ἐλαφρῶς εἰς τὴν δεξιάν του. «ἴσως — ἴσως καὶ δχι!»

Οὗτος ἐνεψεν ὑπεράνω αὐτῆς. «Σήμερον εἶνε ἡ ἐπέτειος τῶν γάμων μας, ἴσα.»

«Τὸ γνωρίζω, Ἀδολφ.» Ἡ φωνὴ τῆς εἶχε χροιάν τινα ἀνυπομονησίας.

Οὗτος ἐκυψεν ἐτι περισσύτερον. «Ἐπεθύμουν ὅπως ἐπανήρχοντο τὰ δεκαοκτὼ αὐτὰ ἐτὶ ἀκόμη μίαν φοράν. Σὺ δὲν ἐπιθυμεῖς;»

«Ὀχι!» ἀνέκραγεν αὐτὴ ἐγχειρομένη. «Καὶ τί καλὸν εἶδομεν κατὰ τὸ διάστημα αὐτό;»

Οἱ συνωφρεωμένοι τοῦ ὀφθαλμοῦ προσηλώθησαν πρὸς στιγμήν ὡς ἐν διαψευθεσίᾳ ἐλπίδι. Ἐπειτα εἶπε, προσπαθὼν νὰ ἰδῇ ἀκόμη μίαν φο-

ΑΥΤΟ-ΚΤΟΝΙΑ Κατ' αὐτὰς ἡτοκτόνη-
σε μία ἐκ τῶν ἱκανο-
τέρων καὶ μεμορφωμένων ἰησοποιῶν
τοῦ ἐν Σοφίᾳ δραματικοῦ θιάσου Μήλ-
κα Αντώνοβα. Αἱ αἰτίαι τῆς αὐτοκτονί-
ας λέγονται διάφοροι.

ΔΩΡΕΑ. Ἡ Α. Β. Υ. ἡ ἡγεμο-
νὶς ἐδωρήσατο τῇ Ερυθρῇ Σταυρῷ
1000 λέβα.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ Τὴν παρελθ. Κυρια-
τῶν ΕΡΓΑΣΙΩΝ κήν μετὰ τὴν τέλεσιν
ΤΟΥ ΥΑΛΟΠΟΙ- ἁγιασμοῦ ὑπὸ τοῦ ἱε-
ΕΙΟΥ.

ρέως ἤρξαντο αἱ προ-
καταρκτικαὶ ἐργασίαι τοῦ ἐν Γκέμπερζε
ἰδρυθησομένου ὑαλοποιείου, προνόμιον
τοῦ ὁποίου τριακονταετὲς παρεχωρήθη
τῷ ἡμετέρῳ συμπολίτῃ καὶ γνωστῷ ἐ-
πιχειρηματίᾳ κ. Προδρόμῳ Μπασματζή-
εφ. Εἶναι γνωστὴ ἡ ὁλικὴ ὠφέλεια ἡ
προκύψουσα ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἐργοστα-
σίου καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀνάπτυξις τῆς βι-
ομηχανίας ἐφ' ᾗ καὶ εὐχόμεθα τὴν ὁ-
σον οὕτω ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐργου.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ Τὴν παρελθοῦσαν Κυ-
ριακὴν περὶ τὴν 10ην ὥραν π. μ. ἡ Α.
Π. ὁ Μητροπολίτης κ. Παύλος ἐ-
πισκέψατο τὸν πρωθυπουργὸν κ. Σταμ-
πολῶφ μετὰ τινων τῶν ἑφόρων, ὅστις
ἐδέχθη αὐτοὺς ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ
αὐτὸν προσηνεῖᾳ καὶ φιλοφροσύνῃ. Τὴν
ἐπαύριον ὁ κ. Σταμπολῶφ ἀπέδωκε τὴν
ἐπίσκεψιν, ἐπισκεφθεὶς ἅμα καὶ πολ-
λοὺς τῶν ὁμογενῶν, οἵτινες εἶχον ἐ-
πισκεφθῇ αὐτὸν προηγουμένως.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΗ Ἡ «Σφομποδὰ» γρά-
ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ φει τὰ ἐξῆς:

«Εἰς τὸν «Ελ. Λόγον» δηλὸν ποι-
εῖται ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ
συμβουλίου κ. Σταμπολῶφ ἀπῆλθε νὰ
εφ' παρουσιασθῇ ἡ χειρόγραφος γραφὴ
ἀπάντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν
διαφόρων ὑπουργείων καὶ δημοσίων
γραφείων ἐν Σοφίᾳ, ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ
εἰδησις αὕτη ὁμοῦσε τὸ αὐτὸ, ὡσαν-
ἡμεῖς νὰ εἴπωμεν: καὶ εἰς ἡμᾶς ἀναγ-
γέλλουσιν, ὅτι ὁ Τόντσεφ, ἡ κοκὸνα
ἤνοιξεν εἰς Σοφίαν χαμαιτυπεῖον, μετὰ
τῆς κυρᾶς Χατζήδενας ἐκ Φιλιππουπό-
λεως. Τὶς ὁ σκοπὸς τῶν τοιούτων ἀ-
ποσαρωμάτων; Ὅτι τὸ ἀποσάρω-
μα τοῦτο εἶναι ἐπιπόνησις φαίνεται ἐκ
τούτου ὅτι ὁ κ. Σταμπολῶφ δὲν ἔχει
ἀνάγκην νὰ εφ' παρουσιασθῇ ἡ χειρό-
γραφος γραφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλή-
λων, διότι ἐάν ἔχη ἀνάγκην πάντοτε
δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ πράγμα-
τος τούτου.

ΟΙ Παραχωρεῖται δωρεάν
ΚΟΠΕΔΑ τῇ Βαρνακῇ διαρκεῖ
Επιτροπὴν τὸ οἰκόπεδον ἐξ 8,300 τετρ.
μ. κείμενον ἐν τῇ IV τμήματι τῆς πό-
λεως μετὰ τοῦ παλαιοῦ ἀνεμομύλου,
κυβερνητικοῦ νοσοκομείου καὶ Πετάλω-

τῶν, ἵνα κατασκευάσῃ κτίρια διὰ πρό-
τυπον σιδηρουγκιὸν ἐργαστήριον τοῦ
νομοῦ Βάρνης.

ΚΟΙΝΩΝΙ- Κατ' αὐτὰς συνήλθεν
ΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝ- ἐν Τυρνόβῳ τὸ πρῶ-
ΕΔΡΙΟΝ. τον βουλγαρικὸν κοι-
νωνιστικὸν συνέδριον,
οὐ μετέσχον ἐξήκοντα
περίπου ἀντιπρόσωποι. Τὸ συνέδριον
ἀπεφάσισε νὰ μετὰσχῃ τῶν προσεχόντων
βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ ν' ἀποστεί-
λῃ ὀντιπρόσωπον ἐν τῇ διεθνείᾳ κοινω-
νιστικῇ συνεδρίῳ τῆς Ζυρίχης.

ΚΑΤΑΧΡΗ- Ὁ «Ελ. Λόγος» ἀνα-
ΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙ- φέρων ὅτι ἀνεκαλύ-
ΚΑΙΟΣΥΝΗ ταχρήσεις ἐν τῇ δια-
χειρίσει τῶν πρὸς λι-
θόστρωσιν τῶν ὁδῶν Ρουσσουκίου προ-
ωρισμένων χρημάτων, γινόμενα ὑπὸ
ὑπαλλήλων τῆς δημορχίας τῆς πόλεως
ταύτης, ἐρωτᾷ διατὶ ἀνεστάλῃ ἡ ἐν τῇ
ὑποθέσει ταύτῃ ἐπέμβασις τῶν δικαστι-
κῶν ἀρχῶν καὶ διατὶ τὰ περιέχοντα
τὰς ἀνακρίσεις ἐγγράφα ἐστάλῃσαν εἰς
τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

ΤΗΛΕ- Ἐδμοσιεύθη οὐκάζιον διὰ
ΦΩΝΟΝ τοῦ ὁποίου ἐπικυροῦται ὁ κα-
νονισμὸς περὶ τῆς κατασκευῆς τηλε-
φωνικῆς ὑπηρεσίας μετὰ Σοφίας καὶ
Φιλιππουπόλεως.

—Τὸ παλαιὸν Σάββατον ὁ φίλος ἡμῶν κ. Ιω-
άννης Παντελῆ ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶ-
να μετὰ τῆς χρηστῆς νέας Μαρίας Α. Κύριτς.
Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέφιν.

ΓΑΜΟΙ — Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτε-
λέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ καὶ εὐπολίτου
συμπόλιτου ἡμῶν κ. Παύλου Θ. Βαλοῦ μετὰ
τῆς σεμνῆς νεάνιδος Εὐγενίας Δημητρίου οἷς
εὐχόμεθα τὸν βίον ὀλιβιον καὶ εὐδαίμονα.

Η ΠΥΛΗ

ΚΑΙ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Εκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγρα-
φοῦσιν εἰς τὸν «Φιγαρὸν», ὅτι ἡ ὁ-
φηλὴ Πύλη θάποστελῇ προσεχῶς
εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις τὰς ὑπο-
γραψάσας τὴν συνθήκην τοῦ Βερο-
λίνου διακοίνωσιν, δι' ἧς θὰ ἐπικα-
λεῖται τὴν πρόσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τῶν γραικικῶν μοναστη-
ρίων τῶν κειμένων ἐν Ρουμανίᾳ καὶ
δημιουθέντων πρὸ εἰκοσιπενταετίας
ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς κυβερνήσεως.
Ἡ διακοίνωσις αὕτη θὰ στηριχθῇ
ἐπὶ μακροῦ ὑπομνήματος, ὅπερ ἀ-
πηύθυναν πρὸς τὴν ὀθωμανικὴν κυ-
βέρνησιν τὰ γραικικὰ πατριαρχεῖα
τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς Ἀντιο-
χείας, τῆς Ἱερουσαλῆμ, ὁ ἀρχιεπί-
σκοπος τοῦ ὁρους Σινᾶ καὶ οἱ μο-
ναχοὶ τοῦ ὁρους Ἀθω καὶ ἐν τῇ ὁ-
ποίᾳ διατυποῦσι τὰς ἐπὶ τοῦ θέμα-
τος τούτου ἀξιώσεις των. Ἡ ὁφηλὴ

Πύλη φαίνεται λίαν διατεθειμένη νὰ
ὑποστηρίξῃ τὰ συμφέροντα τῶν πα-
τριαρχείων παρὰ ταῖς Δυνάμεις, βε-
βαιῶσι μάλιστα, ὅτι τινὲς τῶν τε-
λευταίων τούτων εἰσὶ διατεθειμέναι
ἐνοικίως πρὸς τὴν διακανόνισιν τῆς
ὑποθέσεως ταύτης, ἧς εἶναι σπου-
δαιστάτῃ ὑπὸ οἰκονομικῆν ἔποψιν. Κα-
τὰ τὴν ἡμέρυσιν τῶν μοναστηρίων
τούτων, ἡ κυβερνήσις τοῦ Βουκου-
ρεστίνου προσήνεγκε πεντήκοντα ἑκα-
τομμύρια εἰς τὰ πατριαρχεῖα, ἀτινα
ἡρνήθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν προσφο-
ράν, τῆς ἀξίας τῶν δημοσιεύτων
κημάτων οὕσης πολὺ ἀνωτέρας τοῦ
ποσοῦ τούτου.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Εκ Χανίων Κρήτης ἀγγέλλεται
ἡ ἐκεῖσε ἀρξίσις τοῦ Βέλγου μη-
χανικοῦ Ρουσελ, σκοποῦντος νὰ
ἐπιδοθῇ εἰς μελέτας περὶ κατα-
σκευῆς σιδηροδρόμων ἀπὸ Χανί-
ων εἰς Ἡράκλειον μετὰ διακλα-
δώσεως εἰς Ρέθυμνον καὶ ἐνδεχο-
μένης προεκτάσεως τῆς γραμμῆς
εἰς Ματάλαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν
ὄρμον Μεσαράς. Τὸ σχέδιον τοῦ-
το λέγεται ὅτι ὑποστηρίζεται ὑπὸ
τοῦ προσωρινοῦ διοικητοῦ τῆς νήσου
Μαχμοῦτ Δζελλαλετίν πασσᾶ προ-
σκαλεσαμένου εἰς Κρήτην τὸν κ.
Ρουσελ.

ΔΙΑΔΟΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΕΔΙΒ.

Αγγέλλεται ἐξ Ἀλεξανδρείας
ὅτι διεδίδετο μετ' ἐπιτάσεως αὐτό-
θι ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Κε-
δίου εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅ-
τι λίαν προσεχῶς ἀγγελθήσεται
ἐπισήμως ἡ μνηστειὰ αὐτοῦ μετὰ
τῆς δευτεροτόκου θυγατρὸς τοῦ
Σουλτάνου. Ἡ μνηστειὰ θὰ τελε-
σθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ
τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς αὐτόθι διατρι-
βῆς του.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

Προχθὲς ἡ ἐταιρία τῆς κατα-
σκευῆς τῆς διώρυγος τῆς Κορίν-
θου ἤθελε ἀναγγεῖλαι ἐπισήμως
ὅτι πάντα τὰ ἔργα συνετελέσθη-
σαν ἀναμένει δὲ τὸν καθορισμὸν
τῆς ἡμέρας τῶν ἐγκαινίων, ἡν θὰ
ὀρίσῃ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ
τὸν αἰσιον τοκετὸν τῆς πριγκιπίσ-
σης Σοφίας καὶ πρὸ τῆς εἰς Εὐ-
ρώπην ἀποδημίας του. Ὁ κ. Μά-
τσας ξενίζων τὸν ὑπουργὸν τῆς
Παιδείας καὶ τινας ἄλλους προσ-
κεκλημένους διέπλευσε τὴν διώ-
ρυγα ἐπὶ μικροῦ ἀτμοπλοίου ἀπὸ

τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου.
Ὁ ἐκδραχισμὸς τῶν ἐπὶ τῶν δύο
ἄκρων τῆς διώρυγος προχωμάτων
ἐγγίζει ἤδη εἰς τὸ πέρας αὐτοῦ,
ὑπολείπονται δὲ μικρὸν τι ὕψω-
μα ἐν τῇ βυθῷ ὅπερ θέλουσιν ἀ-
ποτελεῖσαι αἱ ἐργαζόμεναι τρεῖς
βυθοκόροι. Οὕτω ἐντὸς τῆς ὅλης
διώρυγος οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ξηρᾷ πα-
ραμένει πλὴν μικροῦ τραπεζίου
ἀμμάδους γῆς κειμένου περὶ τὸ
μέσον τῆς διώρυγος ἐφ' οὗ ἦσαν
ἐστημέναι κατὰ τὸ διάστημα τῶν
ἐργασιῶν αἱ ἀντλῖαι τοῦ γλυκέος
ὕδατος.

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Λονδίνον 13 Ιουλίου
— Ἡ Γερμανικὴ κανονιοφόρος
Βόλφ ἀρρίκετο εἰς Βάγκοκ.

Λονδίνον αὐθιγερὸν
— Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων
ὁ Γρέϋ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἔχει
τι νὰ προσθέσῃ εἰς τὰς εἰδήσεις
τῶν ἐφημερίδων περὶ τοῦ Σιάμ
ἐλπίζει δὲ αὐριον ν' ἀνακοινώσῃ
μεταγενεστέρως ἀνακοινώσῃ τῆς
Κυβερνήσεως.

Βιέννη αὐθιγερὸν — Ὁ Αὐ-
τοκράτωρ ἐξέφρασε τηλεγραφικῶς
τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια τοῖς
τὴν χήραν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρα-
τιωτικῶν ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ
συμφορᾷ.

Παρίσι αὐθιγερὸν. — Ἡ
Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐγνώρισεν
εἰς τὰς Δυνάμεις τὴν πρόθεσιν
ὅτι θὰ ἐφαρμόσῃ ἀποκλεισμὸν εἰς
τὰ παράλια τοῦ Σιάμ.

Παρίσι 14—Ιουλίου — Ὁ
πρεσβευτὴς τοῦ Σιάμ προετοιμά-
ζεται διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Λονδίνον.

Λονδίνον αὐθιγερὸν —
Κατ' εἰδήσεις τοῦ Χρόνου ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως ὁ Μουχτάρ πασσᾶς
ἐνεκα λόγων ὑγείας παρητήθη,
ἀλλ' ὁ Σουλτάνος τὸν παρεκά-
σεν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον,
αὐξήσας σημαντικῶς καὶ τὴν ἐπι-
χορήγησιν του.

Παρίσι 14 Ιουλίου Εἰ-
δήσεις ἐκ Σαγγῶν ἀναφέρουσιν
ὅτι ὁ Ναύαρχος Οὐμαν μετὰ τῶν
θαρηκτῶν Βιτέρ, Αλουέτ καὶ ἄλ-
λων τινῶν τορπιλλοφόρων, ἀνε-
χώρησε τὴν πρωΐαν, διευθυνόμε-
νος πρὸς τὸ Σιάμ.

Ἀθήναι 14 Ιουλίου — Συνε-
πεῖα ἐμπανίσεως τῆς χολέρας ἐν
Σμύρνῃ, ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις
ἐπέβαλλεν ἐνδεκαήμερον κάθα-
σιν διὰ τὰς ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
προελεύσεις.

ρὰν τὸ πρόσωπον τῆς γυναίκος του: «Καὶ τὰ
παιδιά!»

Αὕτη ἐγέλασε. «Τί νὰ σοὶ πῶ, μάτα μου, ἡ
ἡλικιωμένη αὕτη κόρη μας εἶνε ἐνίοτε μία πολὺ
σκληρὰ λυθία λίθος τῆς αὐταπεινήσας μου. Καὶ
τὸ ἀγόρι—Ιωῶς, ἂν ἔξῃ περισσύτερον.»

«Ἠρόσεχε τὴν Λουκίαν, εἶνε ζωηρὸ, θελημα-
τικὸν παιδί.»

Ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἐχασμῆθη ἐλαφρῶς.
«Κόττα ναὶ εἶναι ἕνα γαμβρὸν γι' αὐτήν, ἕνα πλοῦ-
σιον γαμβρὸν, ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ χρήματι.»

Ὁ κύριος σύμβουλος ἀνεστέναιζε. «Χαίρε λοι-
πόν!» εἶπε καὶ ἀπεμακρόνη.

Ἡ ὥρα αὖτις γυνὴ τὸν προσέβλεπεν ἀπερχόμε-
νον ἀδιαφόρως. Μάλιστα, σήμερον ἦτο ἡ ἐπέ-
τειος τῶν γάμων τῆς, πρὸ ἐτῶν ὡς σήμερον εἶ-
χε κατορθώσῃ, ὅτι μανιωδῶς τότε εἶχε ποθήσῃ
καὶ ἐπιδιώξῃ.

Τῇ ἐφάνητο περίεργον, ὅτι ἀκριβῶς τώρα τῇ
ἐπανήρχετο ἡ ἀνάμνησις.

Ἰστατο ἀκόμη στηριζομένη ἐπὶ τοῦ κυανοῦ δι-
θανίου. Ἀλλὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἐφάντα-
ζετο ἀνθρώπινον τινα, θερμὴν θερμὴν ἡμέραν, ὅτι
ἐβόσκετο ἰσταμένη μετὰ βόδων καὶ ἀπέναν-

τι τῆς ἴστο ἀνὴρ τις, ὅστις τῇ ὤφειλε περὶ ἑρω-
τος, περὶ αἰσθημάτων τινος, τὸ ὅποιον καὶ αὕτη
συνησθάνετο ὅτι ἐγεννᾶτο ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς, ἔ-
θληψε τὰ χεῖράς τῆς ἐπὶ τῶν χειλέων του, ἐπὶ
τοῦ στήθεός του. Ἡ αὐρὰ προσέπνεεν ἐλαφρῶς
ἐπὶ τοῦ ὤρατου, ἀπαστράπτοντος προσώπου του.
Επειτα αἰφνης εὐρέθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ νεα-
ροῦ ἀνδρός. Θερμὰ, πυρρῶς, φιλήματα ἐκ
τῶν χειλέων του τὴν ἔκαμνον νὰ τρέμῃ. Τί εἶ-
χεν ὑποσχεθῇ; Ἦτο ὥρᾳ γε παράφρων, καθ' ἣν
στιγμὴν ὑποσχέτο; Ἦστιν πρὸς αὐτόν; πρὸς
αὐτόν;

Ἡ θύρα ἐκρούθη ἐλαφρῶς.

Ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν τρέμουσα ἐλαφρῶς ἡ-
γέθη. Ἡ φαντασίωδης ὁπασία ἐξηφανίσθη.

Εἰσῆλθεν ἡ θαλαμηπόλος. «Καίρος, ἐγγενεστά-
τη κυρία νὰ ἐνδύσῃτε.»

Πρὸς στιγμὴν ἐφάνη ἡ κυρία συμβούλου ὡς
νὰ ἤθελε νὰ ἐπιπέσῃ ἐναντίον τῆς παρρηγοῦ-
ντος, ἀλλ' ἐνθὺς ἀμύσως ἀπέστα ἀναστεναγμὸν ἀ-
νακουφιστικῶς εἶπε: «Καλὰ—ἔρχομαι.»

Ἦτε δὲ ἀποπρατωθέντος τοῦ ἀμνησμοῦ τῆς
προέβη ἐνῶπιον τοῦ καθρέπτου, ἐν ᾧ κατωπρι-
ζετο ὁλόκληρον αὐτῆς τὸ ἀνάστημα, μεῖδιμα

εὐχαριστήσεως ἐπεχόθη ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν
τῆς. Ἀλλὰ τί τῇ ὤφειλε τοῦτο; Ἡ ἀνεπτυγμένη
τῆς κόρη ἰσταμένη πλησίον τὴν ἐξέβαλλε πάσης
ἀπάτης. Ἰλησόν τῆς Λουκίας αὕτη ἐφάνητο γυ-
νὴ ἡλικιωμένη, ἐφάνητο ὅτι εἶνε ἡ μήτηρ.

Ἡ νεαρὰ κόρη ἤνοιξε τὴν θύραν τῆς αἰδοῦ-
σης. «Μαμά, μετὰ τὸ λευκὸν ἐνδυμᾶ μου ἀρμόζει
καλλίτερα τὸ λευκὸν ριπίδιον ἢ τὸ ροδόχρουν,
τὸ ὅποιον συμφωνεῖ εἰς τὰ χρώματα μετὰ τὸ ρό-
δα μου;

«Τὸ λευκόν, ἐννοεῖται! Τί ἑρωτᾷς εἶνε αὐ-
ταί, ὅπου κάνεις! Γὰρ νὰ σε δῶ.»

Ἡ Λουκία ἐπληρώσε περισσύτερον. Ἐνῷ δὲ
ἰστατο πρὸ τῶν ἐταστικῶν βλεμμάτων τῆς μη-
τρὸς ἐν πληρῇ ἀκμῇ τῆς πρώτης νεότητός τῆς,
ἡ μήτηρ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστειλῇ πικρὸν τι
μεῖδιμα.

Ἡ νεαρὰ κόρη τὸ παρητήρησε καὶ ἀνέκραξε
μετὰ τὸν ὀν κῆπος εἰρωνικὸν καὶ κῆπος χαριεντι-
στικόν. «Μαμά, κόττα γρήγορα νὰ με ξεκάμης
σὲ κανένα πλοῦσιον γαμβρὸν καὶ νὰ γλυτώσῃς! Καὶ
ἐγὼ ἡ ἴδια ὁμολογῶ ὅτι πάντοτε ἀκόμη ἡμ-
πορεῖς μετὰ τὴν καλλίην σου νὰ βλάψῃς πολὺ μὴν
μεγάλῃν θυγατέρα.»

Ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἀνέστειλε τοὺς ὤμους.
«Νὸ εἶσαι προσεκτικὴ ἐκεῖ, ὅπου πρέπει, περισ-
σότερον δὲν εἰμπορῶ νὰ σοὶ συμβουλεύσω. —
Ἐμπρός!» ἀνέκραξε πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ διαδρό-
μου ὑπρέτην.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐπετείου ἐδίδε χορόν. Αἱ αἰ-
δουσαι τῆς οἰκίας του ἦσαν ἤδη πεπληρωμέναι
ὑπὸ τῶν ἀπείρων ἀντιπροσώπων πάσης ἀριστο-
κρατίας εἴτε ἐκ γενετῆς εἴτε λόγῳ πνεύματος
ὑπερόχου.

Τὸ φῶς τῶν πολυφύτων λαμπτήρων ἀποτυ-
φλωτικὸν ὡς ἐκ τῆς πολλῆς ἐντάσεως ἀνεδεί-
κνυν ἐπὶ περισσότερον τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν
χρωμάτων τῶν ἀμφοτέρων, τῶν κυρίων προσπ-
ιπτον ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκείνων ἀποχρώσεων
ἀπὸ τοῦ ἐλαφροτάτου λευκοῦ χρώματος μέχρι
τοῦ βαθύς πορφυροῦ. Καὶ ὡς σελήνη ἐφώτιζε
τὰς τραχίλους καὶ τοὺς ὤμους τῶν κυριῶν καὶ
ἐκάμνε ν' ἀπαστράπτωσι μαγνητικῶς οἱ πολέτμοι
τῶν λίθου.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΜΟΝΠΕΛΛΙΕ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δέχεται εις την εν τη οδῳ **Св. Атанасъ** N-ο 330 (παρά τῷ Μποϊ-δάν Τσιουσμὲ) οἰκίαν του καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 2—4 ὥρας μ. μ.

Δέχεται δωρεάν τοὺς πτωχοὺς κατὰ πᾶσαν τετάρτην τὴν ἰδίαν ὥραν. 4—4

Le Docteur Bélisaire

DE LA FACULTÉ

de Montpellier

Reçoit chez lui «**Улица Св. Атанасъ**» N-ο 330 (Près de Boïdan Tchechné) tous les jours de 2—4 heure.

Consultations gratuite pour les pauvres tous les mercredis à la même heure.

ΧΟΛΕΡΑ

Υφεις αὐτῆς

Αἱ ἐξ Οὐγγαρίας εἰδήσεις παριστάνουσι τὴν χολέραν ὡς ἐκλιπούσαν σχεδόν. Καὶ ἐκ Βεσσαραβίας ταῦτα καθημερινῶς πληροφοροῦμεθα, τοῦτέστιν ὅτι ἡ ἐπιδημία ἐξέλιπε μὲν ἐν Νόα-Σουλίστ, εὕρισκεται δ' ὕφειν ἐν Χοτίν.

Ἡ Ρωμουνική κυβέρνησις ἔλαβε δραστήρια μέτρα ἐν τοῖς ρωσο-ρωμουνικοῖς συνόροις, ἐπιρρώσασα ἐπὶ πλέον τὴν ζώνην ἀλλ' οὐχ ἥττον δρακόντεια μέτρα ἐφαρμόζουσιν ἐπὶ τῶν ἐπιχολέρων μερῶν αἱ ἀρχαὶ Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας καὶ εἰς τὰ μέτρα ταῦτα ὑφίεται ἡ ἐν τῷ βραχυτάτῳ σχετικῷ χρόνῳ περιστολὴ τῆς ἐπιδημίας.

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἱατροί, οἱ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος χειμῶνος προφητεύσαντες ὅτι ἡ εἰς Ρουμανίαν ἐπισκεψίς τῆς χολέρας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ἦτο ἀναπόφευκτος, ἤρξαντο θαρροῦντως νῦν κηρύττοντες ὅτι ἐξέλιπε πᾶς φόβος καὶ ὅτι ἡ Ρουμανία θὰ διέλθῃ καὶ ἐφέτος ἐν ὑγείᾳ ὡς πέρυσιν, διότι καὶ ὁ ἐν τοῖς συνόροις κίνδυνος εἶναι ἐφέτος πολὺ τοῦ περυσικοῦ μικρότερος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΠΡΙΓΚΗΨ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ζωηρὰ ἐπικρατεῖ συγκίνησις παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῆς Δρέσδης ἐνεκα ἀπροσδοκήτου καὶ ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ πρίγκηπος Μαξιμιλιανοῦ τῆς Σαξωνίας, ἀνεψιοῦ τοῦ βασιλέως Αλβέρτου νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ πρίγκηψ, ἡλικίας

εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν, ὑπηρετῶν ὡς ὑπαξιωματικὸς εἰς τὸ Α' τάγμα τῶν Σαξωνῶν Οὐλάνων ἔχει καὶ διδακτορικὴν δίπλωμα τῆς νομικῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Λειψίας. Αἰφνιδίως ἐπ' ἐσχάτων ἐδήλωσεν ὅτι παραιτεῖται τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προτιθέμενος νὰ ἀφιερωθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς ἐπιστημονικὰς σπουδὰς ἐν τῇ πόλει Ἀχστεδ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πόλις αὕτη δὲν κέκτηται καθίδρυμα ἀνωτέρων σπουδῶν εἰμὴ ἱερατικὴν τινα σχολήν, διερωτᾶται τις περὶ τοῦ ἀληθοῦς σκοποῦ τοῦ πρίγκηπος ἐν τῇ μνησθείσῃ πόλει. Τὰ σχόλια οὐχ ἥττον εὕρισκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΡΩΣΙΑΣ

Κατὰ τι ἐκ Πετρεπόλεως τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς αὐτοῖς κύκλοις θρυλεῖται ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐν Γερμανίᾳ νέον στρατιωτικὸν νομοσχέδιον σχηματίζουσα δύο νέα σώματα, τὸ 19 καὶ 20. Συμειωτέον ὅτι πρόθεσις περὶ σχηματισμοῦ τῶν σωμάτων τούτων ὑπῆρχε καὶ πρὶν ἢ εἰ γένηται λόγος περὶ τοῦ γερμανικοῦ νομοσχεδίου.

ΠΛΟΥΤΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΝ

Ὡς φαίνεται οἱ εὐτοχεστεροὶ θνητοὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι οἱ καλόγηροι. Ἰδοὺ τί ἔχει ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ Μονὴ Σουδρίας. Αἰγοπρόβατα 1400, δραχμ. 21,000, ἀγελάδες καὶ ἵππους 100 δ. 10000, 500 στρέμματα γαιῶν εἰς δῆμον Βοίβης δρ. 25,000 900 στρέμ. γαιῶν καὶ ἐλαιοπερίβολα εἰς τὸν δῆμον Μακρυνίτης δρ. 60,000, 300 στρέμματα γαιῶν εἰς τὸν δῆμον Βοίβης Καπουρνᾶν δρ. 15,000.

Ἐκτὸς αὐτῶν δύο ἀμπελωνας παραγωγῆς ἐτησίας οἴνου ἄνω τῶν 10 000 ὀκάδων. Τὸ εἰσόδημα τῶν πέ-

ριξ τῆς Μονῆς κήπων καὶ ὀπωροφόρων. Τὰ εἰσοδήματα τῆς Μονῆς ἐκ τῶν ἐδλαθῶν προσκονητῶν καὶ ἐκ τῆς περιφορᾶς τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου Γερασίμου ἀνὰ τὰς κόμας τοῦ Πηλίου ὡς καὶ τὰ λοιπὰ χωρία τῆς πεδιάδος τῆς Θεσσαλίας.

Καὶ ὅμως παρὰ τὰς ἑκατοντάδας ταύτας τῶν χιλιάδων, ἐξ ὧν τρέφονται μόνον τέσσαρες μοναχοὶ καὶ ὁ ἡγούμενος, ἐπενοήθη καὶ ἡ ἐξόλεσις τοῦ ἐκεῖ ὠραίου δάσους, τοῦ μοναδικοῦ καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΤΗΛΕΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ).

Βιέννη 11 Ιουλίου—Ο Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Μπάονερ ἀπέθανε τῇ 10 ὥρᾳ καὶ 45 τὸ ἑσπέρας.

Παρίσι 11 Ιουλίου—Ὁ πρεσβευτὴς τοῦ Σιάμ ἐν Παρισίοις ἐξήγησε παράτασιν τῆς ὀρισθείσης προθεσμίας πρὸς ἀπάντησιν, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἡρνήθη.

Πετρούπολις 11 Ιουλίου—Αἱ ἐφημερίδες τὴν εἰδήσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται ν' αὐξήσῃ τὰ τέλη ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐρίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κηρύττουσιν ὡς παντελῶς ἀνυπόστατον. Παρίσι 12 Ιουλίου—Ὁ πρε-

σβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βάγκοις τηλεγραφεῖ ὅτι τὸ Σιάμ ὑποτάσσεται εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦ Τελεσιγράφου ἀναφορικῶς τῆς ὁροθεσίας, παραδέχεται δὲ τὰς αἰτήσεις τῆς Γαλλίας μόνον κάτω τῆς 18°. Ἀμέσως δὲ θέλει ἀπαντήσῃ εἰς Παρισίους περὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ τελεσιγράφου.

Παρίσι 11—αὐθημερόν—Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σιάμ θὰ συγκατετίθετο νὰ καταβάλῃ ποσὸν τι μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ συζήτησιν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Σιάμ, ἐθεωρήθη αὕτη ὡς οὐδόλως ἱκανοποιητικὴ, ὁ δὲ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἐν Βάγκοις θήλει συμφορῇ πρὸς τὰς προκαταρκτικὰς ὁδηγίας.

Λονδίνον—12 Ιουλίου Τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ ἐκ Βάγκοις τῇ 11^{1/2} ἡλίου, ἀγγέλλει ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σιάμ πρὸς τὸ γαλλικὸν τελεσίγραφον ἐστάλη σήμερον εἰς Παρισίους. Τὸ Σιάμ εἶναι ἐτοιμον ἵνα παραχωρήσῃ τὸ ἔδαφος πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ Μεγκόγκ περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Σζούγγοτρεγγ, θὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Σιάμ παρέχει πᾶσαν ἐλπίδα συμβιβασμοῦ.

ΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 13 Ιουλίου 1893.

Ἐπικαταλλαγή (agio) Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσὸν 2.30 Ἀγορά „ „ 2.50	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	..	275	—	268	—
„ φράγκ. χρυσά	100	..	101	50	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100	..	205	80	204	60
„ φράγκ. χρυσά	100	..	100	20	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100	..	123	70	123	30
„ φρ χρ.	100	..	100	40	—	—
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
φράγκα χρυσά	100	..	100	25	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1	..	25	23	25	20
„ φράγκ. χρυσά	100	..	100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	..	22	87	22	70
„ φράγκ. χρυσά	100	..	100	25	—	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά	100	..	100	15	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl.	9.84					

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἱεγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρὸς 2.50 ἐκ

(2) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (2)

+++++

ΩΡΑΙΟΤΗΣ

ΚΑΙ

ΣΥΡΜΟΣ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

(Ernst Schulz)

(Συνέχεια)

Ὅτε ὅμως ἐπῆλθεν ἡ στιγμή τοῦ ἀποχωρισμοῦ συνήγαγον διὰ τῆς βίας ἅπασαν τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας μιῇ ἵνα ἀναπλάσω ἐπὶ ἀπαξ διὰ ζωηρᾶς ἀναμνήσεως πλήρη καὶ τελείαν τὴν ἐρατεινὴν εἰκόνα τῆς νεαρᾶς γυναίκος ἐν τῇ ψυχῇ μου.

Ἐν τινὶ γωνίᾳ σιδηροδρομικῆς ἀμά-

ξης, ἐχοῦσης ὀλίγους ἐπιβάτας καὶ σχεδὸν σκοτεινῆς ἀποσεσυρμένους εἶχον ἤδη ὑπὸ τὴν διάθεσίν μου δύο ὥρας ν' ἀφιερῶσω τὰς σκέψεις μου ἀποκλειστικῶς εἰς τοῦτο, τὸ ὅποιον εἶδον. Τότε ἐν πρώτοις διανοήθην, ὅτι τοῦθ' ὅπερ εἶδον δὲν ἦτο οὐδαμῶς νέον τι, ὅτι τοῦτ' αὐτὸ πολλὰκις ἤδη μοι συνέβη καὶ ἂν οἱ ἐντιμοὶ ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστρια εὐαρεστώνται ν' ἀναζητήσωσιν εἰς τὸ μνημονικὸν των, θὰ ἀνεύρωσιν ἐν αὐτῷ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀρκετὰς ὁμοίας ἀπάτας σεσημειωμένας.

Κυρίως παρατηροῦμεν τοιοῦτον τι ἐν τῇ ἀλλαγῇ τοῦ συρμοῦ· οὕτω π. χ. ἐχομεν συνήθειαν ἐν τῇ κομφῇ ἐνδυμασίᾳ κυρίας τινός, ἥτις οὐ μόνον τὰ θύλακα τῆς ἐντελῶς κατάρθρωσε ν' ἀναδείξῃ, ἀλλὰ συγχρόνως ἀνταπεκρίνεται ἐξόχως ἀρμονικῶς πρὸς τὸν χαρακτήρα τῆς πρὸς τὸ ἥθος τῆς καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν τῆς. Αἰθνης μεταβάλλεται ὁ συρμός, καὶ ἡ κυρία ἐμφανίζεται ἐνώπιόν μας ἐν μιᾷ ἐνδυμασίᾳ, ἥτις μετα-

βάλλει αὐτὴν σχεδὸν εἰς γελοιογραφίαν.

Τις λοιπὸν εἶναι ἡ αἰτία δι' ἣν προσκρούουσιν αἱ κυρίαὶ οὕτω κατὰ τῶν ἀπλουστάτων κανόνων τῆς ὠραιότητος; Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλοῦν, διότι δηλ. αἱ κυρίαὶ δὲν γνωρίζουσι τοὺς κανόνας τούτους καὶ ἐν μέρει δὲν θέλουσιν νὰ γνωρίσωσιν. Οὕτω παραδίδονται τυφλῶς εἰς τὴν «μυστηριώδη δύναμιν τοῦ συρμοῦ» καὶ συχνάκις μετ' ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν δὲν ἐννοεῖ τις, πῶς καὶ συρμός τις ἀναμφισβητήτως ἀνόητος καὶ ἥκιστα ὠραίος ὅχι μόνον τὸν κομψὸν λεγόμενον κόσμον κατορθώνει νὰ σύρῃ ὀπισθὲν του, ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ ἄνθρωποι ἐντελῶς συνετοὶ. οἱ ὅποιοι ἀποδοκιμάζουσιν ἕνα τοιοῦτον μαρὸν νεωτερισμὸν ἀπροκαλύπτως ὡς ἥκιστα καλαισθητικόν, ἐν τούτοις ἐπὶ τέλους ἀναγκάζονται ν' ἀπομιμῶσιν αὐτόν. Τὸ πνεῦμα τῶν κοινωνικῶν σχέσεων, ὁ φόβος μὴ φανῶσιν ἄνθρωποι «τὸ παλαιὸν συρμόν» καὶ πρὸς τοῦ-

τοις ἀκόμη καὶ τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο τῆς ἀπομιμήσεως ἐνστικτον, τὸ κληρονομηθὲν τῇ ἀνθρωπότητι ὑπὸ τινος τετραπόδου προγόνου τῆς, περὶ οὗ ἐσχάτως τόσος ἐγένετο λόγος, ταῦτα πάντα ἐπιδρῶσι βέβαια πρὸς τοῦτο σπουδαίως.

Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ μωρία δὲν ἐξηγεῖται ἐντελῶς.

Μέχρι τίνος βαθμοῦ ἀκαλαισθησίας δύναται νὰ φθάσῃ ἡ ἀχαλίνωτος μανία τοῦ συρμοῦ, εἶχον νέαν εὐκαιρίαν νὰ μάθω πρὸ τινων ἡμερῶν. Εἶδον καθ' ὁδὸν μίαν ἀρκούντως θεωρητικὴν κυρίαν, φέρουσαν ἐπὶ τοῦ πῆλου τῆς τῆς ὅλην δορὰν συνήθους, γηραιᾶς, ἀγρίας περιστερᾶς, ἂν ἐκρινέ τις ἐκ τοῦ μέλανος ράμφους, ἐφαίνετο μάλιστα ὅτι ἦτο πολὺ γηραιὸν ζῶον.

(ἀκολουθεῖ)

